

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **I. Č., N.**, proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova č. 2, Bratislava, v konaní proti nečinnosti odporcu, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **u k l a d á** odporcovi **povinnosť konať a rozhodnúť** o návrhu navrhovateľa, ktorý mu bol postúpený na ďalšie konanie uznesením Okresného súdu Bratislava I. č.k. 18C/92/2006-16 zo dňa 30.03.2007 a to do 30 dní od doručenia uznesenia súdu.

Navrhovateľovi **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Návrhom doručeným na Okresný súd Bratislava I. dňa 04.04.2008 sa navrhovateľ domáhal vyslovenia povinnosti odporcovi konať a rozhodnúť podľa § 250t ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP:

1. návrhu navrhovateľa na zmenu rozhodnutia, ktorým bol prepustený zo služobného pomeru,
2. návrhu navrhovateľa na doplatenie ušlej mzdy aj s úrokom z omeškania.

Okresný súd Bratislava I. vec postúpil uznesením č. konania 14C 73/2008-7 zo dňa 15.07.2008 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, pretože v danom prípade je odporca ústredný orgán štátnej správy a preto je na konanie vecne príslušný Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 246 ods. 2, písm. b/ OSP).

Odporca k návrhu navrhovateľa vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 27.10.2008 uviedol nasledovné: Ak v predmetnej žalobe navrhovateľ namieta nečinnosť ministerstva, nemožno túto námietku akceptovať, pretože listom generálneho riaditeľa sekcie personálnych a sociálnych činností MV SR č.p.: SPC-474/1-2006 zo dňa 10.10.2006 bolo navrhovateľovi oznámené, že v predmetnej veci minister vnútra SR už konal a vzhľadom na trojročnú objektívnu lehotu v súčasnej dobe už nie je možné zmeniť alebo zrušiť právoplatné rozhodnutie o prepustení navrhovateľa. Rozhodnutie o skončení služobného pomeru navrhovateľa je právoplatné a v súčasnosti už nenapadnuteľné. Súčasná právna úprava – zákon č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a železničnej polície v platnom znení, neumožňuje v danom prípade uplatniť ani žiadny mimoriadny opravný prostriedok – obnovu konania (§ 245) a preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania (§ 246), keďže tieto je možné podať najneskôr do troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o prepustení. V danej veci teda už nie je možné opätovne konať a rozhodnúť. Napriek tomuto právnemu stavu sa navrhovateľ obracia na ministra vnútra SR a iné inštitúcie svojimi opakovanými podaniami. Vo svojich podaniach zotrváva na pôvodných stanoviskách, neuvádza žiadne nové skutočnosti. Právny stav, ktorý vo veci navrhovateľa nastal, mu bol niekoľkokrát písomne objasnený, ale navrhovateľ ho odmieta akceptovať (viď. písomnosti ministerstva: zo dňa 23.07.2007 pod č.p.: SPC-394/1-2007, zo dňa 10.08.2007 pod č.p.: SPC-414/1-2007, zo dňa 15.08.2007 pod č.p.: SPC-425/1-2007, zo dňa 28.09.2007 pod č.p.: SRLZ-68/SP-2007).

Na základe vyššie uvedených skutočností navrhol, aby súd návrh navrhovateľa na začatie konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy zamietol ako nedôvodný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne a miestne príslušný na konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy (§ 246 ods.2 písmeno b/ OSP), preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 250t ods. 4 OSP) a po oboznámení sa so stanoviskom odporcu dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný.

Súd z návrhu navrhovateľa v tejto veci zistil, že už dňa 23.10.2006 doručil na Okresný súd Bratislava I. aj ďalší návrh na začatie konania – vo veci nekonania Ministra vnútra Slovenskej republiky, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti vyhotoviť rozhodnutie o neplatnosti skončenia služobného pomeru v Policajnom zbore Slovenskej republiky v zmysle zákona č. 410/1991 Zb. Návrh bol evidovaný pod sp. zn. 18 C 92/2006. Okresný súd Bratislava I. uznesením č.k. 18 C 92/2006-16 zo dňa 30.03.2007 konanie zastavil a vec postúpil Ministrovi vnútra Slovenskej republiky na ďalšie konanie.

Navrhovateľ v tomto konaní tvrdí, že Minister vnútra Slovenskej republiky je nečinný, keďže nekoná o jeho návrhu a to na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 18 C/2006-16 zo dňa 30.03.2007.

Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní *nečinný*, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa § 250t ods. 4 OSP súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. *Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.*

Podľa § 250t ods. 5 OSP navrhovateľ má právo na náhradu trov konania, ak súd návrhu vyhovel.

Ustanovenia štvrtej hlavy piatej časti OSP upravujúcej konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy umožňujú súdu poskytnúť ochranu každej fyzickej alebo právnickej osobe, do práv ktorej bolo zasiahnuté nečinnosťou orgánu verejnej správy a to tým, že na návrh dotknutej osoby môže súd uložiť nečinnému orgánu povinnosť v danej veci konať a v primeranej lehote rozhodnúť. Samozrejme za predpokladu, že po oboznámení sa s príslušným spisom zistí, že orgán verejnej správy vo veci týkajúcej sa navrhovateľa bez vážneho dôvodu nekoná spôsobom upraveným príslušným právnym predpisom, hoci by konať mohol a mal.

Súd sa detailne zaoberal návrhom navrhovateľa, v danom prípade zistil, že navrhovateľ sa od roku 1992 ako príslušník policajného zboru politicky angažoval a vykonával činnosť v prospech H. Napriek viacerým upozorneniam zo strany nadriadených, že jeho činnosť je v rozpore so základnými služobnými povinnosťami príslušníka Policajného zboru, naďalej sa politicky angažoval.

Navrhovateľ dňa 08.07.1993 požiadal o uvoľnenie zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru a skončenie služobného pomeru navrhol dňom 31.07.1993. K dohode o termíne uvoľnenia nedošlo, jeho služobný pomer mal preto skončiť uplynutím zákonnej lehoty dňom 30.11.1993.

Na základe záverov právoplatného služobného hodnotenia, rozkazom vo veciach personálnych, veliteľa Okresného veliteľstva PZ Žilina č. 137/1993 zo dňa 13.08.1993 bol navrhovateľ zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru prepustený podľa § 110 ods. 1 písm. d/ zákona. Odvolanie, ktoré proti rozhodnutiu podal navrhovateľ, prezident Policajného zboru rozhodnutím č. p. C-310/93 zo dňa 30.09.1993 ako nedôvodné zamietol. Jeho služobný pomer podľa uvedeného mal skončiť dňom 01.11.1993. Dňa 13.08.1993 sa navrhovateľ s veliteľom Okresného veliteľstva PZ Žilina podľa § 111 ods. 2 zákona, písomne dohodol, že jeho služobný pomer skončí prepustením dňa 31.08.1993. Tento dátum skončenia služobného pomeru bol deklarovaný v nasledujúcom rozkaze vo veciach personálnych veliteľa Okresného veliteľstva PZ Žilina č. 139/1993 v zmysle uvedenej dohody.

Ako z uvedeného vyplýva, existovali tu súbežne dva tituly pre skončenie služobného pomeru navrhovateľa a to prepustením aj uvoľnením. Plynutie lehoty pre skončenie služobného pomeru uvoľnením nevylučovalo právnu možnosť skončiť služobný pomer prepustením. Rozhodujúce bolo, ktoré skončenie služobného pomeru nastalo skôr. Podľa toho bol navrhovateľ zo služobného pomeru prepustený podľa § 110 ods. písm. d/ citovaného zákona a jeho služobný pomer skončil dohodou podľa § 111 ods. 2 zákona dňom 31.08.1993.

Podľa zákona č. 410/1991 Zb. o služobnom pomere príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky, účinného v predmetnom období, policajt mohol podať na súde návrh na preskúmanie rozhodnutia služobného orgánu o prepustení zo služobného pomeru podľa §

110 ods. 1 písm. d/ alebo e/. Návrh na preskúmanie rozhodnutia súdom bolo možné podať až po vyčerpaní opravného prostriedku podľa § 135, **a to v lehote 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia** (§ 141 ods. 1 písm. a/, ods. 2 zákona č. 410/1991 Zb.).

Podľa § 135 ods. 1 citovaného zákona proti rozhodnutiu služobného orgánu môže policajt podať odvolanie do 15 dní, a ak ide odvolanie proti rozhodnutiu o uložení disciplinárneho trestu, do 8 dni odo dňa oznámenia rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu o odvolaní sa nemožno odvolať (§ 135 ods. 8 citovaného zákona).

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu odporcu ako aj zo spisového materiálu predloženého navrhovateľom bolo preukázané, že navrhovateľovi bolo rozhodnutie o odvolaní zo dňa 30.09.1993 doručené najneskôr 18.10.1993. Tridsaťdňová lehota na podanie žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o odvolaní mu uplynula ešte v mesiaci november 1993.

Prvá žaloba (vedená na Obvodnom súde Bratislava I pod sp.zn. 19C 499/1996), ktorú navrhovateľ podal v súvislosti so skončením služobného pomeru je až zo dňa 18.05.1995.

Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ zmeškal lehotu na podanie žaloby na súdne preskúmanie zákonnosti rozhodnutia prezidenta Policajného zboru č. p. C-310/93 zo dňa 30.09.1993.

Konanie na okresnom súde vo veci vedenej pod sp. značkou 19C 499/96 bolo uznesením zo dňa 10.07.2000 zastavené a vec bola postúpená na ďalšie konanie Ministrom vnútra Slovenskej republiky. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu sp. značka 14Co 278/ 2000-104 zo dňa 13.09.2000 dňa 21.11.2000.

Druhú žalobu podal navrhovateľ na Okresný súd Bratislava I dňa 24.10.2006. Domáhal sa v nej vyhotovenia rozhodnutia o neplatnosti skončenia služobného pomeru, doplatenie ušlej mzdy spolu s úrokom z omeškania ako **aj obnovy konania podľa § 138 ods. 1, 2 zákona č. 410/1991 Zb.** Vec bola vedená pod spisovou značkou 18C 92/2006. Konanie bolo uznesením č.k. 18C 92/2006-16 zo dňa 30.03.2007 zastavené s tým,

že po právoplatnosti uznesenia bude vec postúpená na ďalšie konanie Ministrovi vnútra Slovenskej republiky. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.05.2007. Vec bola doručená na Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky dňa 03.07.2007.

Podľa § 274 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície konanie (ďalej len zákon č. 73/1998 Z.z.) vo veciach služobného pomeru začaté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona (01.04.1998), uskutočňujú a o opravných prostriedkoch rozhodujú orgány príslušné podľa tohto zákona a spôsobom ustanoveným v tomto zákone.

Podľa § 245 zákona č. 73/1998 Z.z. ak sa dodatočne zistia nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli policajtovi alebo nadriadenému bez jeho viny v čase konania známe a nemohol ich uplatniť a ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie, možno na ich návrh právoplatné rozhodnutie preskúmať a na základe toho toto rozhodnutie zmeniť alebo zrušiť. **Návrh na obnovu konania sa podáva do troch mesiacov odo dňa, keď sa policajt alebo nadriadený dozvedel o dôvodoch obnovy konania, najneskôr však do troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.** V návrhu na obnovu konania treba uviesť dôvody obnovy konania a skutočnosti svedčiace o tom, že návrh je podaný včas. Proti rozhodnutiu o obnove konania možno podať odvolanie (rozklad). Ak sa dôvod obnovy konania týka aj rozhodnutia odvolacieho orgánu, o obnove konania rozhoduje tento orgán; v ostatných prípadoch uskutočňuje obnovu konania oprávnený orgán.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na zistené skutočnosti dospel k záveru, že odporca je povinný rozhodnúť o návrhu navrhovateľa, ktorý mu bol postúpený na ďalšie konanie uznesením Okresného súdu Bratislava I. č.k. 18C/92/2006-16 zo dňa 30.03.2007 v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona, keďže z obsahu návrhu vyplýva že ide o návrh na obnovu konania o skončení služobného pomeru príslušníka policajného zboru.

Odporca pred vydaním rozhodnutia musí preskúmať splnenie procesných podmienok návrhu na obnovu konania.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250t ods. 5 OSP tak, že nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania, keďže z obsahu spisu zistil, že navrhovateľovi trovy konania nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 15. januára 2009

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková